

HRVOJE ŠERCAR

CRTEŽI

STUDIO GALERIJE °FORUM°

PROSLOV KATALOGU IZLOŽBE HRVOJA ŠERCARA

Danas je svaka umjetnost s v e. U glazbi sve je glazba, od baštinenog Bacha do programirane elektronike, uz sječu glasovira i zvukove koji se uopće ne čuju. Književnost nekoć bijaše svaka pismenost, danas je to i nepismenost, pa nerijetko: i prije i iznad svega, sudeći barem po javnim priznanjima. U samome svijetu vidjevina i likovnina, na što god se može oko spustiti, što god se može bilo kako izložiti: bilo kakav izradak ili otpadak (pa i sâm umjetnik u živo!) — sve je to umjetnost, valjda jer je i za to potrebno stanovito umijeće ... Osobito se sa svime tim uopće ne sporim. Naime, ono što je stvarnost — to i nije sporno. Uostalom, posrijedi je nešto drugo, umjetnik Hrvoje Šercar. Stoga, ako je svaka od tri pobrojane umjetnosti s v e (te ako još i prelaze jedna u drugu, kao što i prelaze), onda — prvo — i dotičnikov slučaj potpada pod takvu sveopću okvirnicu, i — drugo — što god o njemu rekli, morat će stajati barem onoliko koliko i bilo što o bilo čemu drugom.

Može se, dakle, mirne duše reći, kako je Šercarova grafika izvorna n a i v a, tim prije što i za to ima posve dostatno pokrepe (na primjer, njegovi naivni, grubi, folklorni likovi). Može se dalje tvrditi kako je posrijedi s u r r e a l i z a m, jer ima u ovoga vičnika i protulogike, patologike i fantastike snova te nemogućih mogućnosti doslovno „za izvoz“. A moglo bi se čak reći kako je riječ i o a k a d e m i z m u (iako se kaže kako je on samouk, kao da svaki pravi umjetnik nije samouk, bez obzira kroz kakve škole jest ili nije prošao, dok samo oni neuki nisu samouci); to će reći, Šercar je u svoje umijeće toliko upućen, kao da je iza njega cijela jedna mala akademija, što nije ni čudo za čovjeka koji gotovo dva desetljeća radi u enciklopediji.

Eto, s v e se to može reći, ili se već reklo. Ali, iza svega toga ostat će sama umjetnina, koja opet ne bi bila ono što jest, da nema svoju nosivu i jezgrenu značajku, što se izdvaja iz svega ostalog, kao njezin zaštitni znak. Tragajući za njom — barem u ovo nekoliko rečenica — morat ćemo izreći štogod posebnije i određenije o samom umjetniku. Tako, prije svega, Šercar je već u početku pronašao svoj predmet. On je zapravo: ili životinja ili čovjek ili stvar, ili životinja—čovjek—stvar. Istini za volju, kod njega jedno izranja iz drugog, te prelazi u treće, pa životinja — između ostalog — rada grad u kojemu je čovjek, ili pak čovjek posuđuje svoju spolnu diku — životinji. Tu se još najčešće susreću spletovi živog i neživog. Gradovi su kao s drevnih slika, zvijeri kao posuđene sa starih inicijala, ljudi neočekivani ili nakazni kao iz vječitih snoviđenja. Iznad svega, njegovi likovi su s i m b o l i (zemlje i plemena, jave i sna, strahote i nade, propasti i spasa). Često su to prepoznatljivi u m j e t n i č k i p o t p i s i s posuda, molitvenika, slika ili spomenika, posvećivani vremenom (jer se javljaju već stoljeća i stoljeća), iskušavani prostorom (jer ih susrećemo širom Europe, od Irske do Hrvatske).

TOMISLAV LADAN

S v e to jest kao; i kad smo posve uvjereni kako je samo tako, Šercar (na svojem papiru, platnu ili koži) ondje gdje se najmanje očekuje, umetne izravan zbiljski izradak — bilo križ bilo sat (što opet nije nikako slučajno!) —, da bi nas opomenuo kako je posrijedi ipak još nešto, drugo ili drukčije. Tako njegova grafika ili slika postaje svojevrsan c o l l a g e, predložbeni o r g a n o n života i sna ili života sna.

A u cijelome tome b e s t i a r i u m-u opstanka nameće se posvećenik grafike, duhovit crtač koji se umije našaliti i s čovjekom i sa životinjom; umjetnik koji se nikad ne boji prepoznatljivih zbiljskih ili izmišljenih sadržaja. Napokon, toliko je drzak, da ga nije strah ni literature u slikarstvu! Naime, Šercar vrlo dobro zna, da uvijek ostaje uporište crteža, pouzdano utočište i drevnih majstora i suvremenih eksperimentatora, a njegov je crtež — u predaji i jednih i drugih — redovito: i dojm-ljiv i pojmovit i djelotvoran. Stoga ga kao takvog t r e b a g l e d a t i, i kao takvog ga ne možemo zaboraviti, kad ga već ionako poznajemo kao samosvojnog i prvo-razrednog grafičara. A kad s v e ovo rečeno i ne bi bilo Šercarova glavna značajka, ostaje barem kao njegovo nezaobilazivo svojstvo.

BIOGRAFIJA

HRVOJE ŠERCAR rođen je 14. XII 1936. u Zagrebu. Samouk. Od 1964. do 1969. surađivao i izlagao s Majstorskom radionicom Krste Hegedušića.

NAGRADE

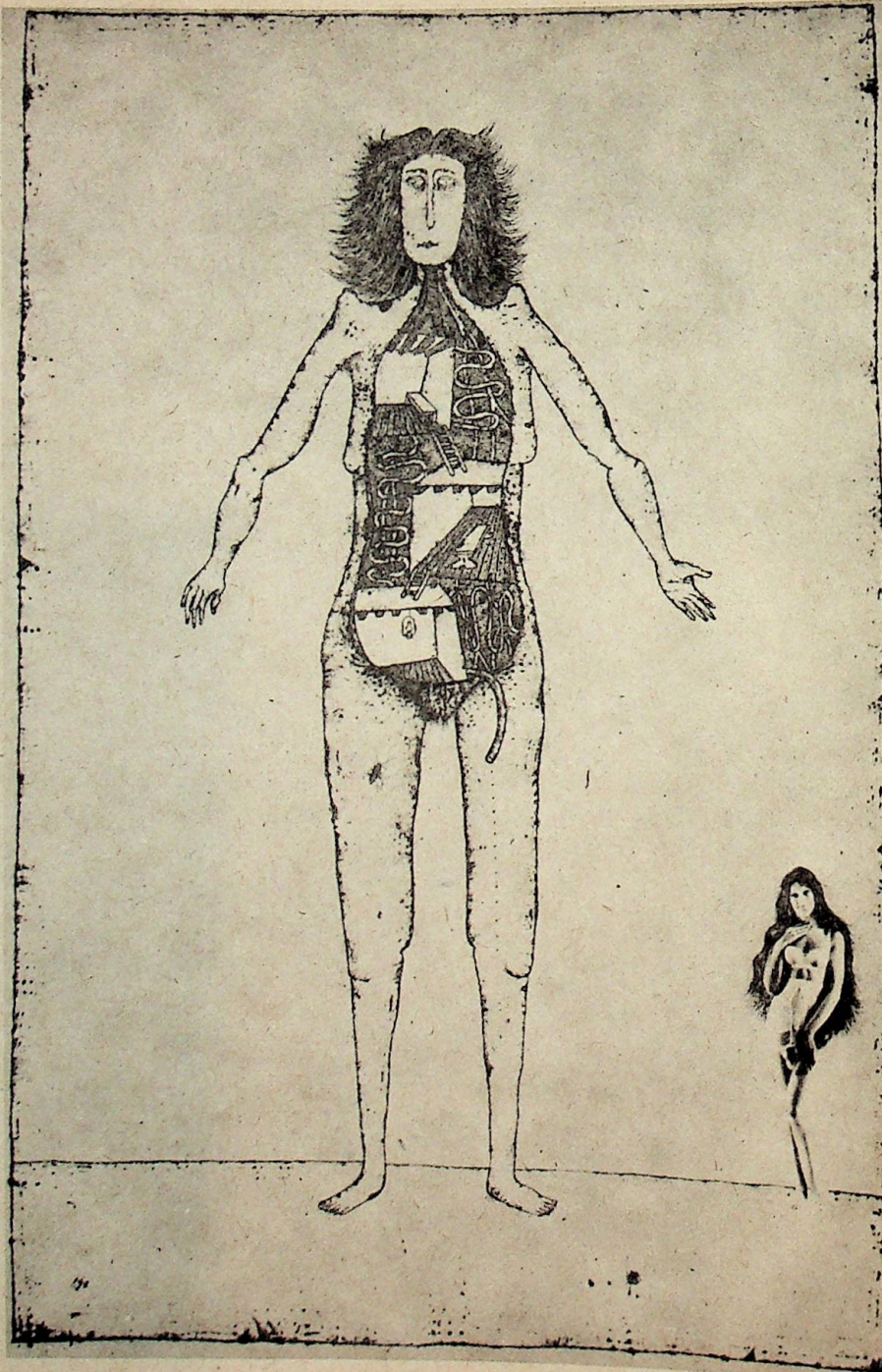
- 1970. Nagrada grada Zagreba na V zagrebačkom salonu
- 1971. Nagrada Kolonije Počitelj na 3. zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža
- 1973. Druga nagrada za opremu knjige na Sajmu knjiga, Beograd
- Zlatno pero Prosvete za najbolju ilustraciju beletristike na Zlatnom peru Beograda '73 i plaketa Zlatnog pera Beograda '73
- 1975. Premija Fonda Moša Pijade, Beograd na 5. zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža
- Brončana medalja na međunarodnoj izložbi knjiga u službi mira i napretka, Moskva

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1960. Zagreb, Klub omladine
- 1964. Zagreb, Kabinet grafike JAZU
- 1968. Split, Matica hrvatska
- 1974. Torino, Galleria Eskenaziarte
- 1979. Zadar, Sv. Petar stari i Andrija Dubrovnik, Centar za postdiplomski studij Sveučilišta

POPIS IZLOŽENIH RADOVA

1. EVO	381 x 448 mm	1968
2. CORPVS FISICVM	552 x 815 mm	1968/1969
3. U SPAVAČICI	818 x 1183 mm	1969
4. GRAD AMMONITRATE	1420 x 1013 mm	1970
5. DVOSPOLNI GRAD	1253 x 972 mm	1970
6. MAČKE	1050 x 1735 mm	1974
7. NEVJESTA SA STRAŽNJE STRANE	755 x 1228 mm	1975
8. KORNJAČA	590 x 1200 mm	1975
9. NEVJESTA S PREDNJE STRANE	540 x 996 mm	1975
10. NEVJESTA SA STRAŽNJE STRANE	540 x 996 mm	1975
11. ONE	610 x 887 mm	1975
12. PIETA	760 x 1282 mm	1975
13. GRAD U KOJEM PADA KIŠA	1288 x 910 mm	1975
14. GRAD S KRIŽEM	1025 x 767 mm	1976
15. GRAD NA ZMIJI	1002 x 755 mm	1977
16. POLJUBAC	650 x 1044 mm	1977
17. BIJELI GRAD	846 x 840 mm	1977
18. PTICE	1722 x 522 mm	1978
19. ŽUTI GRAD	1012 x 342 mm	1978
20. NOSOROŽICA	512 x 413 mm	1978
21. PATKA	44 x 31 mm	1978
22. BROD	571 x 947 mm	1978
23. CRVENA BUKARA	1100 x 929 mm	1979
24. EKSPRES-BAR	629 x 647 mm	1979
25. GRAD KONJANIKA	1768 x 995 mm	1979
26. RUŽIČASTI GALEB	251 x 302 mm	1979
27. PTICA S GROBLJEM	543 x 353 mm	1979
28. CRKVA S PLAVIM VRATIMA	250 x 173 mm	1979
29. GRAD NATOPLJEN VINOM	300 x 310 mm	1979
30. BIJELI GRAD	638 x 273 mm	1979
31. BIJELI GRAD	638 x 273 mm	1979
32. POLUDJELI ZLATNI MAČAK	215 x 315 mm	1979
33. CRKVA MRTVOG GUŠTERA	208 x 172 mm	1979
34. ZMIJE	921 x 424 mm	1979
35. GRAD MAGARICE	587 x 422 mm	1979
36. PTICA SVETOG KRIŽA	630 x 630 mm	1979
37. MRTVA PLAVA SVINJA	332 x 290 mm	1979
38. RUŽIČASTA RIBA I OPATICA	608 x 560 mm	1979
39. RUŽIČASTA KRAVA	772 x 444 mm	1979
40. RUŽIČASTI GRAD	1115 x 1000 mm	1979
41. PTICA S VRPCOM	931 x 1236 mm	1979

SGF

STUDIO GALERIJE FORUM
CENTRA ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA

Preradovićeva 5/II

19. XII. — 5. I. 1980.

Izdavač:

STUDIO GALERIJE FORUM
CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA, PRERADOVIĆEVA 5

Za izdavača:

DUŠKO PAVLOVIC

Urednik kataloga:

VIŠNJA KNEZOCI — DABAC

Grafičko oblikovanje:

FEDOR LIČINA

Tisak:

SVEUČILIŠNA NAKLADA LIBER, ZAGREB

Naklada:

500 komáda

Izdanje: 1979.